

Şahs-ı maneviden istifade etmenin ölçüsü nedir?

Kastamonu Lahikası'ndan aldığımız aşağıdaki pasajdan ve daha başka bir çok farklı lahika mektuplarından anladığımız kadarıyla, şahs-ı maneviden istifade etmenin bazı şartları vardır. Bunlar; **ihlas**, **sadakat**, **takva** ve **hizmet** gibi ölçülerdir.

"Risale-i Nur'un hakikî ve sadık şakirtlerinin mâbeynlerindeki düsturu esasiye olan iştirak-i âmâl-i uhreviye kanunuyla ve samimi ve halis tesanüd sırrıyla herbir halis, hakikî şakirt, bir dille değil, belki kardeşleri adedince dillerle ibadet edip istiğfar eder. Bin taraftan hücum eden günahlara, binler dille mukabele eder. Bazı melâikenin kırk bin dille zikrettikleri gibi, halis, hakikî, müttakî bir şakirt dahi kırk bin kardeşinin dilleriyle ibadet eder, necata müstehak ve inşaallah ehl-i saadet olur."

"Risale-i Nur dairesinde sadakat ve hizmet ve takvâ ve içtinab-ı kebâir derecesiyle o ulvî ve küllî ubudiyete sahip olur."

"Elbette, bu büyük kazancı kaçırmamak için, takvâda, ihlasta, sadakatte çalışmak gerektir."⁽¹⁾

(1) bk. [Kastamonu Lahikası, \(64. Mektup\)](#).